

ΕΠΙΚΑΙΡΑ

Δέν μπορούμε παρά νά ενώσωμε και μεϊς τήν φωνή μας μαζί με τήν πανελλήνια διαμαρτυρία γιά τò ανέλευθερο και άντισυνταγματικό νομοσχέδιο πού καταργεί ούσιαστικά τήν ελευθερία από τόν τύπο. Ό τρόπος πρò πάντων πού είναι διατυπωμένο τò νομοσχέδιο, με τϊς άοριστίες πού μπορούν νά δόσουν άφορμή σε διαφόρων είδών καταχρήσεις και έκμεταλλεύσεις, προκάλεσε τή γενική άγανάχτηση. Αυτό βέβαια δέ σημαίνει οτι πρέπει νά έχει άχαλίνωτη άσυδοσία ο τύπος και νά κατασπιλώνει άτιμώρητος τήν τιμήν και τήν ύπόληψη του καθενός, νά μπαίνει μέσα στα οικογενειακά του ή νά διαστρέφει άνάλογα με τά συμφέροντα ήτις άντιλείφεις της ή κάθε έφημερίδα τά γραφόμενα από άλλες. Πρέπει νά ύπάρχει τρόπος και νά άμύνεται κανένας και νάποδείχνει, τή συκοφαντία. Επίσης νομίζομε οτι πρέπει νά μη και κάποιος περιορισμός στην άδιάκοπη έκμετάλλευση πού κάνει ο τύπος στα πιο ταπεινά ένστιχτα του άμόρφωτου λαού στη νοσηρή του περιέργεια, με τή λεπτομερή περιγραφή έγκλημάτων, έρωτικών αυτοκτονιών, σκαϊ-δαλιστικών άγανωσμάτων, κτλ. Πουθενά όμως σε κανένα άληθινά ελεύθερο μέρος του κόσμου, δέν μπορεί νά κατανοηθή ο περιορισμός του έλέγχου των κυβερνητικών πράξεων. Ένα τέτοιο φίμωτρο θά είχε άργά ή γρήγορα άντίθετα άποτελέσματα, από κείνα πού επιδιώκει τò νομοσχέδιο. Γι' αυτό έλπίζομεν οτι θά σκεφθή ώριμωτέρα ή Κυβέρνηση και θά τò άποσύρει έγκαίρως.

* *

Η Άκαδημία βράδευσε φέτος με τò βραβείο τής άρετής και αυτοθυσίας τήν Καλλιόπη Δημητριάδου πού έζησε μιá ζωή μόχθου και άυταπάρνησης σκορπίζοντας τά ψυχικά και πνευματικά της χαρίσματα σε δύσκολες πολιτικές στιγμές γιά νά μορφώσει τά Έλληνόπουλα τής Μακεδονίας.

Βέβαια ένα βραβείο είναι κάτι πού δέν προσθέτει τίποτα στην πραγματική αξία των άληθινών άποστόλων. Άλλά όταν γίνεται ένα σύμβολο πού προβάλλει τους άφανεις έργάτες τής λαϊκής μόρφωσης στο σεβασμό του λαού γιά τόν έποϊον έμόχθησαν, τότε ή ύπαρξή του έχει μιá δικαιολογία. Η Καλλιόπη Δημητριάδη είναι μιá γυναικεία φυσιογνωμία πού δόθηκε δλόκληρη γιά τò κοινό καλό και εϊνε μιá από τϊς τόσες φωτεινές γυναικείες ύπάρξεις, τϊς δασκάλες, πού σκορπίζουν των ψυχών τους τά δώρα, άφανεις γιά τους

πολλούς, ζώντας μέσα στην άκτινοβολία της δικής τους έσωτερικότητας, όπου βρίσκουν την αληθινήν ίκανοποίηση. Τής σφίγγουμε τὸ χέρι με ἀγάπη.

* *

Η έκθεση σχεδίων και χειροτεχνίας τῶν παιδιῶν τῶν δημοτικῶν σχολείων τῆς ἀνατολικῆς περιφέρειας ἔδειξε γιὰ μιὰ φορά ἀκόμα ποιῆς δυνατότητες παρουσιάζει τὸ Ἑλληνόπουλο γιὰ ἓνα αἰσθητικὸ προσανατολισμὸ μέσα στὸ δημοτικὸ σχολεῖο, ἔταν διδαχθῆ με κατάλληλο προσωπικό.

Γιατὶ ἂν βγάλει κανεὶς ὅλα τὰ ἀντιγραμμένα σχέδια καὶ ἐκτελέσεις ποὺ δὲν ἔχουν φυσικὰ καμμιά ἀξία, μ' ὅλη τὴν προσπάθεια, καὶ σταθῆ μονάχα μπροστὰ σὲ μερικὰ ἔργα χειροτεχνίας ποῦναι βγαλμένα ἀπὸ τὴν ψυχὴ τῶν παιδιῶν ποῦμειναν ἐλεύθερα—ἀπὸ φωτισμένους προφανῶς δασκάλους νὰ δημιουργήσουν, θὰ μείνει πραγματικὰ ἱκανοποιημένος. Ἡ ἀφέλεια, ἡ ἀγνόητα στὴν πρόθεση καὶ στὴν ἐκτέλεση, δημιουργοῦν ἐκεῖ πραγματικὰ ζωντανὰ παιδικὰ δημιουργήματα ποὺ δίνουν τὸ μέτρο τοῦ τί θὰ μπορούσαν νὰ κάνουν ἀκόμα τὰ Ἑλληνόπουλα με μιὰ συστηματικώτερη προσπάθεια. Ὅλη αὐτὴ ἡ πρώτη δημιουργία ὀφείλεται στὴν ἐπιμονὴ καὶ τὸ ζῆλο ἑνὸς ἐπιθεωρητοῦ τοῦ κ. Ζαφειρακοπούλου καὶ ὅλων τῶν δασκάλων καὶ τῶν δύο φύλων ποὺ ἐργάσθησαν ἀφανῶς. Εἶναι καιρὸς ἔμως οἱ μεμονωμένες προσπάθειες νὰ μποῦν σ' ἓνα ὁλόκληρο σύστημα αἰσθητικῆς ἀγωγῆς καὶ ἡ καλλιτεχνικὴ δημιουργία νὰ πάρει πλατύτατο τόπο στὸ πλαίσιο ἑνὸς πραγματικοῦ σχολεῖου ἐργασίας.

* *

Η Ἐπαγγελματικὴ σχολὴ τοῦ Ἀμαλίου ὄρφανοτροφείου ἔκανε γιὰ δεκαπέντε μέρες έκθεση τῶν προϊόντων τῆς. Στις δυὸ μεγάλες αἴθουσες ποὺ γέμιζαν τὰ ἐκθέματά τῆς μπορούσε κανεὶς νὰ θαυμάσει ὠραϊότατα εἶδη ἀσπρρορραυικῆς, φορέματα τραπεζομάνδουλα τσαγιού με ὠραῖες θαντέλλες, ἐργόχειρα κ λ π.

Σ' ὅλα διέκρινε κανεὶς μιὰ ἐξαιρετικὴ λεπτότητα ἐργασίας καὶ πρὸ πάντων γούστου με τὰ μοντέρνα σχέδια τους. Ἐκεῖνο ἔμως ποὺ μπορεῖ νὰ ἐξάρει ἐντελῶς ἰδιαίτερα, εἶναι τὰ σχέδια τῶν μαθητριῶν, ἐκ τοῦ φυσικοῦ καὶ φαντασιῆς πάνω στὴ μέθο. Μερικὰ ἀπ' αὐτὰ εἶχαν τόσην εὐγένεια χρώματος καὶ γραμμῶν ὥστε μπορούσε κανεὶς νὰ ὑποθέσει ὅτι βγήκαν ἀπὸ καλλιτέχνες ἀπὸ τῆς μέθας γιὰ νὰ στολίσουν τὰ καλύτερα περιοδικά. Ὅλη αὐτὴ ἡ ἐργασία ὀφείλεται βέβαια στὴ διδασκαλία τοῦ μοναδικοῦ καλλιτέχνη κ. Παρθένη ποῦναι δάσκαλός τους, τοῦ καλλιτέχνη, αἰσθητικοῦ κ. Παπαντωνίου ποὺ με τὴ ρυθμολογία του τοὺς ἔκανε νὰ ξαναζωντανέψουν τοὺς παλιούς ρυθμούς. σὲ ὠραϊότατα διακοσμητικὰ σχέδια καὶ τοῦ λοιποῦ καλλιτεχνικοῦ καὶ τεχνικοῦ προσωπικοῦ. Ἄλλ' ἔταν συλλογιστὴ κανεὶς πῶς λίγα χρόνια πρὶν ἔβγαίναν ἀπὸ τὸ ἐξιόλογο αὐτὸ ἔδρυμα κορίτσια ἀκατάρτιστα ἐπαγγελματικὰ ἢ κατάλληλα μόνο γιὰ καμαριέρες μεγάλων σπιτιῶν με τὸ λίγο ἀπ' ὅλα τῆς ραπτικῆς καὶ κεντήματος ποὺ μάθαιναν, δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ συγχαρῆ ὁλόθερμα τὴ διευθύντριά του κ. Κ. Παπαγεωργίου, ποὺ εἶχε τὴν πρωτοβουλία γιὰ τὴ μετατροπὴ τοῦ ἀπλοῦ πρὶν ἐργαστηρίου σὲ πραγματικὴ σχολὴ ποὺ δίνει πλήρη τελεικὴ καὶ κατάρτιση στὰ ὄρφανὰ κορίτσια.